

การศึกษาระดับความใส่ใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด ใน
มุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

Level of concern about safety in coastal tourism and beach activities
in perception of foreign tourists in Thailand

นางสาวทิตติยา ไชยโคตร นางสาวอรจิรา บุญโชคสุวรรณ และสุภาภรณ์ ประสงค์ทัน
คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาระดับความใส่ใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาดในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นการวิจัยแบบผสมโดย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด และ 2) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยและความจงรักภักดีของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด ทำการเก็บข้อมูลโดย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 7 ท่าน เพื่อ วิเคราะห์ ประเด็นปัญหาที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีความใส่ใจ ต่อความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและ กิจกรรมบริเวณชายหาด ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นปัญหาที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความใส่ใจต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีทั้งหมด 37 ประเด็นโดยคณะผู้วิจัยนำผลการวิจัยดังกล่าวไปพัฒนาเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

ขั้นที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดของประเทศไทย 3 แห่ง จำนวน 402 ราย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ระดับความใส่ใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาดในประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.88 โดยความสำคัญสามลำดับแรกได้แก่ ความสะอาดของอาหารในร้านอาหารบริเวณชายหาดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37รองลงมาคือ ปัจจัยในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการเฝ้าระวังภัยในพื้นที่ชายหาดและปัจจัยในเรื่องการถูกเอาเปรียบ เช่น ราคาค่าบริการที่ไม่เป็นธรรมของรถโดยสาร ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15และลำดับที่ 3 คือ การถูกหลอกลวงขายบริการ/ ขายของปลอมให้แก่นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาด / กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางทะเลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11

คำสำคัญ: ความปลอดภัย, แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด, นักท่องเที่ยวต่างชาติ

Abstract

The study entitled “Level of concern about safety in coastal tourism and beach activities in perception of foreign tourist in Thailand” used mixed methods research design which aimed to 1) identify the problems about safety in coastal tourism and beach activities, and 2) study the opinion about safety and loyalty in coastal tourism and beach activities. In the study the researcher divided the data collection in 2 phases.

Phase I, qualitative study was used to identify the type of problems. 7 key informants were selected for the structure interview. The result of the study found 37 type of safety problems that key informants have similar opinion. The finding was used for developing a questionnaire for collected quantitative study in the next phase.

Phase II, a questionnaire was used in data collection from 402 foreign tourists in 3 coastal attraction in Thailand while Frequency, Percentage, Means and Standard Deviation were utilized in data analysis. It was revealed that the level of concern about safety in coastal tourism and beach activities among foreign tourists in Thailand is at the average level (Mean = 2.88). The concern about safety in coastal tourism and beach activities evaluated in the first three orders are cleanliness of food in the restaurant in the beach area (Mean = 3.37). Following by 2 problems; coastal attractions have surveillance in beach area and the feeling safe from being taken advantage such as unfair bus fares or tourist prices which had the same Mean(3.15). The third safety concern was feeling safe from being deceived to buy fake things in the beach area or service, activities that are related to coastal tourism (Mean = 3.11).

Keywords : Safety, Coastal Tourism, Foreign Tourist

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูง มีบทบาทความสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ช่วยให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สูงขึ้น ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ การจ้างงาน และก่อให้เกิดการลงทุนจากนักธุรกิจชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น โดยในทุกๆปีจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น เห็นได้จากสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยปี 2559 มีสูงถึง 32,588,303 คน หากเทียบกับปี 2558 ที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามา 29,923,185 คน และปี 2557 ที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามา 24,809,683 คน (กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา , 2560 : ออนไลน์) การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเนื่องจากประเทศไทยมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลาย มีความอุดมสมบูรณ์ มีความสวยงาม และเป็นที่ดึงดูดแก่นักท่องเที่ยว นอกเหนือจากปัจจัยที่กล่าวไปข้างต้น ปัจจัยสำคัญอีกประการที่ส่งผลต่อนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวคือปัจจัยในเรื่องของความปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยจากการเดินทาง ที่พัก อาชญากรรมรวมทั้งความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวขณะที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

และหากนักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวจะส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่กลับมาท่องเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวอีกครั้ง และจำนวนของนักท่องเที่ยวก็จะลดลงท้ายที่สุดจะส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ

หากศึกษาถึงความปลอดภัยในประเทศไทยจากข้อมูลของโพสต์ทูเดย์ (2559 : ออนไลน์) พบว่าในปี 2558 ความปลอดภัยและระบบรักษาความปลอดภัยของประเทศไทยอยู่อันดับ 132 จากทั้งหมด 141 ประเทศทั่วโลก และอยู่อันดับท้ายในกลุ่มอาเซียน โดยสถิตินักท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเสียชีวิตในปี 2558 มีทั้งหมด 83 ราย เพิ่มขึ้นจากปี 2557 เฉลี่ย 54% แบ่งเป็นทางถนน 34 ราย ทางน้ำ 9 ราย โรคประจำตัว 6 ราย ช่างตัวตาย 4 ราย อื่นๆ เช่น พลัดตกตึก 30 ราย ในขณะที่สถิตินักท่องเที่ยวที่บาดเจ็บปี 2558 มีทั้งหมด 166 ราย ลดลง 60% หากเทียบกับปี 2557 โดยแบ่งเป็นทางถนน 109 ราย ถูกทำร้ายร่างกาย 17 ราย ละเมิดทางเพศ 7 ราย ทางน้ำ 2 ราย อื่นๆ เช่น แมงกะพรุน 31 ราย และไม่รวมกับการบาดเจ็บจากเหตุระเบิดที่ราชประสงค์ 39 ราย และจากข้อมูลของ (สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2557) พบว่าหากเปรียบเทียบอัตราจำนวนผู้เสียชีวิตของประเทศไทยต่อประชากร 100,000 คนจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 18 คนต่อประชากร 100,000 คน และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เสียชีวิตต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย 100,000 คน พบว่าอัตราการเสียชีวิตของนักท่องเที่ยวอยู่ที่ประมาณ 48 คนต่อนักท่องเที่ยว 100,000 คน หรือมากกว่า 2.5 เท่า

หากพิจารณาถึงประเด็นเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวบริเวณแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดพบปัญหาเกิดขึ้นมากมาย เช่น เหตุการณ์เสียชีวิตจากการจมน้ำของนักท่องเที่ยวชาวเงินบริเวณหาดจอมเทียน ในวันที่ 9 เมษายน 2560 (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2560 : ออนไลน์) เหตุการณ์เกิดเหตุทำร้ายร่างกาย ชิงทรัพย์ และกระทำอนาจารนักท่องเที่ยวชาวเวเนซุเอลาเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2557 (ข่าวสดออนไลน์, 2557 : ออนไลน์) จะเห็นได้ว่าความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ถือว่าเป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตระหนักและให้ความสำคัญ โดยหากนักท่องเที่ยวประสบปัญหาในด้านการไม่ได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยวและการถูกเอาเปรียบจากรถโดยสารสาธารณะ ที่พัก หรือร้านของที่ระลึก ที่เก็บค่าบริการในอัตราที่สูงเกินความเป็นจริง ย่อมก่อให้เกิดผลเสียต่อภาพลักษณ์โดยรวมของประเทศไทยและอาจสูญเสียการกลับมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในครั้งต่อไป ดังนั้นการสร้างเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดีแก่ประเทศรวมทั้งสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น และในส่วนของนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวก็จะกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ดังนั้นหน่วยงาน องค์กร รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงควรใช้มาตรการในการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการป้องกันและดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นรวมทั้งควรมีการทบทวนปัญหา อุปสรรค และการแก้ไขปัญหาเรื่องความปลอดภัยอยู่เสมอ โดยหากนักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นในการจัดการด้านความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะรู้สึกมั่นใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวที่ผ่านมาพบว่ามีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยทั้งจากทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่างานศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติกับตำรวจท่องเที่ยวไทย และเป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในพื้นที่เฉพาะ เช่น บนเกาะภูเก็ต บริเวณจังหวัดอีสานใต้ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ชัยภูมิ) เขตพัทธา จังหวัดชลบุรี เป็นต้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาดในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เพื่อเป็นแนวทางต่อองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดรวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวอื่น

ในประเทศไทย ให้มีมาตรการการจัดการด้านความปลอดภัยที่เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในด้านความปลอดภัยให้แก่ประเทศรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยคณะผู้วิจัยยึดความหมายของการท่องเที่ยวชายหาดจาก (กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา , 2557: 3) ที่ให้นิยามความหมายของคำว่าแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยวโดยมีชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วยซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่การเล่นน้ำการอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อนรับประทานอาหาร เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยและความจงรักภักดีของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและความหมายของความปลอดภัย

ความหมายของความปลอดภัย

ในการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นในเรื่องความปลอดภัยมีนักวิชาการที่หลากหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “ความปลอดภัย” และ “ความมั่นคง” แยกออกจากกัน โดย Jamal T. & Robinson M. (2009:468) ได้นิยามความปลอดภัย (Safety) ว่าหมายถึง การป้องกันบุคคลจากเหตุ (Incident) ที่ไม่ได้มาจากความตั้งใจ โดยเหตุนี้เองเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติส่วนคำว่า ความมั่นคง (Security) หมายถึง การป้องกันบุคคล สถานที่หรือภาพลักษณ์ชื่อเสียง จากภัยอันตรายที่เกิดจากความตั้งใจหรือตั้งใจให้เกิดขึ้นความปลอดภัยจึงหมายถึง สภาพแห่งความอิสระจากอันตรายและความเสี่ยง และความรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาในเชิงระบบและมาตรการ ความปลอดภัยอาจหมายถึงวิธีการและเครื่องมือที่ช่วยลด ควบคุมหรือป้องกันความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ ที่สามารถเกิดจากการประกอบอาชีพ การสนทนา การขนส่ง หรืออื่นๆ อันมีมนุษย์มาเกี่ยวข้อง และความมั่นคง อาจหมายถึง ความปลอดภัยและการปราศจากความวิตกกังวลจากภัยที่เกิดขึ้นโดยมนุษย์ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความมั่นคงหมายถึง วิธีการหรืออุปกรณ์ที่สร้างขึ้นมาเพื่อปกป้องคนหรือทรัพย์สิน ให้ปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็น อาชญากรรมอุบัติเหตุ เป็นต้น

(Collier, 1994 และEncyclopedia Americana Volume 24, 1986 อ้างถึงใน Mthembu, 2009) ได้ให้นิยามผ่านกิจกรรมที่สามารถลดหรือกำจัดสถานะอันตรายทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในอาชีพ (Occupational Safety) และด้านความปลอดภัยสาธารณะ (Public Safety) โดยความปลอดภัยในอาชีพนั้น เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในที่ทำงาน สถานที่ก่อสร้าง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ส่วนด้านความปลอดภัยในสาธารณะ หมายถึงอันตรายที่อาจพบได้ระหว่างอยู่ที่บ้าน ขณะเดินทางท่องเที่ยวหรือระหว่างกิจกรรมสนทนาการดั่งนั้นความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวจึงจัดอยู่ในกลุ่มความปลอดภัยสาธารณะ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าทั้งสองคำมีความหมายที่ใกล้เคียงและทับซ้อนกันในบางมิติ ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้ คณะผู้วิจัย จึงได้นิยามว่า ความปลอดภัย คือความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยอาจจะมีวิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ลด ควบคุม หรือป้องกันความเสี่ยงจากเหตุการณ์ต่างๆที่มาจากทั้งความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจให้เกิด โดยสรุปได้ว่า ความปลอดภัยทางการ ท่องเที่ยว หมายถึงการไม่ประสบกับอันตรายต่างๆทั้งอันตรายที่มีต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในขณะที่เดินทางมา ท่องเที่ยว

ความหมายและประเภทของการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด

ความหมายของการท่องเที่ยวของมนุษย์ ได้มีผู้นิยามความหมายของการท่องเที่ยวของมนุษย์ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

องค์การสหประชาชาติ ได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้น ณ กรุงโรมประเทศอิตาลี เมื่อปี พ.ศ. 2506ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง (Travel) มีเงื่อนไข 3 ประการ คือ

1.1 ต้องมีการเดินทาง (Travel) หมายความว่า การท่องเที่ยวต้องมีการเดินทาง และต้องเป็นการเดินทางที่ไม่ได้ ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง โดยมีการวางแผนการเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และใช้ยานพาหนะนำไปเป็นระยะทาง ไกลหรือระยะทางไกล

1.2 ต้องมีจุดหมายปลายทาง (Destination) หมายความว่า การท่องเที่ยวต้องมีจุดหมายปลายทางที่จะไปอยู่ เป็นการชั่วคราว และต้องเดินทางกลับสู่ที่อยู่หรือภูมิลำเนาเดิม โดยเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปเยือนและใช้ช่วงเวลา หนึ่งอยู่ ณ ที่นั้น ซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการและความพึงพอใจให้กับ นักท่องเที่ยวที่มาเยือน

1.3 ต้องมีความมุ่งหมาย (Purpose) หมายความว่า การท่องเที่ยวต้องมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการ เดินทางใดก็ได้ที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยมีความมุ่งหมายในการเดินทางอยู่หลายอย่างด้วยกัน ซึ่งผู้เดินทางคน หนึ่งอาจมีความมุ่งหมายในการเดินทางมากกว่าหนึ่งอย่าง

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า “การท่องเที่ยวหมายถึงผลรวม ปรากฏการณ์ต่างๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างธุรกิจท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว ภาครัฐ องค์กร เอกชน ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยว อันถูกผนวกอยู่ในกิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูดใจ นักท่องเที่ยวผู้มาเยือน”

สรุปความหมายของการท่องเที่ยวของมนุษย์สามารถสรุปความหมายของการท่องเที่ยวของมนุษย์ได้ว่า การท่องเที่ยวเป็น เรื่องของการเดินทาง (Travel) ถ้าไม่มีการเดินทางก็ไม่มีการท่องเที่ยว แต่ต้องเป็นการเดินทางที่เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ มิใช่ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง แต่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การศึกษา ศาสนา กีฬา เยี่ยมญาติมิตร ติดต่อธุรกิจ การประชุมสัมมนา เป็นต้น มิฉะนั้นก็จะเป็นการเดินทางที่ไม่ใช่การท่องเที่ยว ถ้าหากการ เดินทางอยู่ในเงื่อนไข 6 ประการดังต่อไปนี้ คือ 1 เป็นการเดินทางเพื่อประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งในประเทศที่ เดินทางไป 2 เป็นการเดินทางโดยตั้งใจจะไปตั้งถิ่นฐานถาวรในประเทศที่เดินทางไป 3 เป็นการเดินทางเข้าไปประเทศใดประเทศ

หนึ่ง เพื่อปฏิบัติงานด้านการทูตหรือองค์กรระหว่างประเทศ หรือเอกชนอื่นๆ โดยได้รับค่าจ้างตอบแทน 4 เป็นการเดินทางเข้า
พรมแดนไปทำงานนอกประเทศทุกวันเป็นประจำ 5 เป็นการเดินทางผ่านโดยไม่แวะลง แม้ว่าการเดินทางจะอยู่ในอาณาเขตของ
ประเทศหนึ่งประเทศใดเป็นเวลานานมากกว่า 24 ชั่วโมงก็ตาม และ 6 เป็นการเดินทางที่ถูกบังคับให้เดินทาง เช่นการนำกองทหาร
เคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง หรือการย้ายนักโทษจากที่คุมขังหนึ่งไปยังอีกที่คุมขังหนึ่ง เป็นต้น

ประเภทของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแบ่งตามความสำคัญและสภาพแวดล้อม ได้ 12 ประเภทดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ
ท้องถิ่น โดยการจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งนั้นจะต้องมีกระบวนการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่ส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับระบบ
นิเวศนั้น มีการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศ
อย่างยั่งยืน

2. แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ (Arts and Sciences Educational Attraction Standard) หมายถึง
แหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ชัดเจนเป็น
รูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ที่เกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถเพิ่มเติมได้อีกมากมายตามความนิยมของคนในแต่ละยุค
สมัย เมื่อมีการระบุด่วนว่ากิจกรรมนั้นๆ สามารถให้ความรู้และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ เช่น พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง เป็นต้น

3. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและมีคุณค่าทาง
ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา รวมถึงสถานที่หรืออาคารสิ่งก่อสร้างที่มีอายุเก่าแก่หรือเคยมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นใน
ประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑ์ วัด ศาสนสถานและ
สิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปะและสถาปัตยกรรม

4. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction) หมายถึง สถานที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจให้
นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ อาจจะเป็นความงดงามตามสภาพธรรมชาติ ความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ
สัญญาณที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ ของท้องถิ่นนั้นๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่
มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการ

5. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อันทนาการ (Recreational Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการพักผ่อน
และเสริมสร้างสุขภาพ ให้ความสนุกสนานรื่นรมย์ บันเทิง และการศึกษาหาความรู้ แม้ไม่มีความสำคัญในแง่ประวัติศาสตร์
โบราณคดี ศาสนาศิลปวัฒนธรรม แต่มีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวร่วมสมัย ตัวอย่างเช่น ย่านบันเทิงหรือสถานบันเทิงสวนสัตว์
สวนสนุกและสวนสาธารณะลักษณะพิเศษ สวนสาธารณะ และสนามกีฬา

6. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทาง ศิลปะและ
ขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วย งาน
ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ขนผ้า เป็นต้น ตัวอย่างของ

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยในประเภทนี้ได้แก่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวกงานแสดงของช่างจังหวัดสุรินทร์ งานร่มบ่อสร้าง ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

7. แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ น้ำพุร้อนธรรมชาติ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติประเภทหนึ่งที่มี น้ำพุร้อน เกิดขึ้นธรรมชาติ โดยเป็นที่ดึงดูดแก่นักท่องเที่ยวที่ให้ความสนใจการทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ อาทิการนวดแผนไทย การอบสมุนไพรไทย กิจกรรมบริการสუნัขบำบัด (Aroma Therapy) และการบริการอาบน้ำแร่ (Spa) เป็นต้น ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น น้ำพุร้อนสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ น้ำตกร้อนคลองท่อม จังหวัดกระบี่ เป็นต้น

8. แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด (Beach Attraction) หมายถึง สถานที่ที่มีชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่ การเล่นน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร เป็นต้น

9. แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก หมายถึงสถานที่ที่มีน้ำตกเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งน้ำตกได้แก่ การว่ายน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร การเดินสำรวจน้ำตก การล่องแก่งการดูนก และการตกปลา เป็นต้น

10. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ หมายถึง สถานที่ถ้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วยซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ ได้แก่ การเข้าชมบรรยากาศและหินงอกหินย้อยภายในถ้ำ การศึกษาด้านโบราณคดีของมนุษย์ยุคต่างๆ ที่เคยอาศัยในถ้ำ เป็นต้น

11. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทเกาะ หมายถึง สถานที่ที่มีเกาะเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ ได้แก่ การดำน้ำดูปะการังและสัตว์ทะเล การเล่นน้ำ การเที่ยวชมชายหาดหรือน้ำตก การดูนก เป็นต้น

12. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทแก่ง _____ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีแก่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน และมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ การล่องแก่งการพายเรือ การพักผ่อน และการเดินป่า ซึ่งอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาธรรมชาติเข้าไปด้วยได้แก่ การดูนก การสำรวจธรรมชาติ การศึกษาพันธุ์พืชต่างๆ เป็นต้น

ความหมายของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด

จากการทบทวนวรรณกรรมจาก คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชายหาดของสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ให้นิยามความหมายของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดไว้

ว่า ชายหาด หมายถึง พื้นที่ระหว่างแนวน้ำขึ้นกับน้ำลง มีลักษณะเป็นแถบไปตามริมฝั่ง เกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำของคลื่นและ กระแสน้ำในทะเลหรือทะเลสาบหรือแม่น้ำ ขนาดพื้นที่ของชายหาดนี้จะขึ้นอยู่กับการขึ้นลงของกระแสน้ำ และความลาดชันของ พื้นที่ กล่าวคือ ถ้าความลาดชันของพื้นที่มีน้อยและระดับของกระแสน้ำขึ้นสูงสุดและลงต่ำสุดต่างกันมากชายหาดนี้ก็มีพื้นที่มาก ในทางตรงกันข้ามถ้าตัวหาดมีความชันมากแต่ระดับน้ำขึ้นสูงสุดและลงต่ำสุดต่างกันน้อย จะทำให้พื้นที่ชายหาดนั้นแคบและน้อย ตาม นอกจากพื้นที่ในบริเวณน้ำท่วมถึงในบางชายหาดอาจมีพื้นที่หลังชายหาดบริเวณกว้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิวัฒนาการของชายหาด นั้นๆ ซึ่งชายหาดประกอบด้วยวัสดุต่างชนิดกันทำให้สามารถจำแนกชายหาดออกได้เป็นหาดทราย หาดกรวด หาดโคลน (สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2547) ตัวอย่าง เช่น หาดอ่าวนาง จังหวัดกระบี่ หาดเจ้าสำราญ จังหวัด เพชรบุรี ดอนหอยหลอด จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นต้น

หาดทราย หมายถึง บริเวณที่คลื่นและกระแสน้ำพัดพาวัตถุทับถม ในลักษณะทรายมาสะสมตัวกันเป็นหาด จะก่อให้เกิดหาดทรายขึ้น ซึ่งมักพบอยู่ในพื้นที่ที่มีหินเปลือกโลกเป็นหินทรายหรือหินแกรนิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อหินแกรนิต สลายตัวจะให้ทรายเม็ดกลมมนมีสีขาว ทำให้เป็นหาดทรายที่สวยงาม เช่น หาดชะอำ หาดหัวหิน หาดทรายที่หมู่เกาะสุรินทร์ เป็นต้น วัสดุบริเวณหาดทรายจะมีขนาดตั้งแต่กรวดก้อนเล็กๆ จนถึงขนาดที่ละเอียดมากคล้ายแป้ง หาดทรายมักจะมี ความลาดชันน้อยกว่าหาดหินมีสัญญาณที่เปลี่ยนแปลงได้ง่ายตามสภาวะของคลื่นลม จึงมักพบลักษณะรูปทรงของหาดเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล อย่างไรก็ตามถ้าหากโครงสร้างของหาดไม่ถูกรบกวนจนเกินไป หาดก็คงจะอยู่ได้ในภาวะที่สมดุล

แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วยซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่การเล่นน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อนรับประทานอาหาร เป็นต้น

การจำแนกประเภทชายหาดเพื่อการท่องเที่ยว สามารถจำแนกได้ตามระดับของการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงสภาพ ธรรมชาติของชายหาด ซึ่งการจำแนกประเภทของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ตามระดับของการพัฒนา มีดังนี้

1. ชายหาดอนุรักษ์ (Passive Beach) ชายหาดที่อยู่ในพื้นที่ธรรมชาติแบบสันโดษเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ห่างไกล จึงยังคงสภาพความเป็นธรรมชาติหรือสภาพภูมิทัศน์เดิมอย่างสมบูรณ์หรือค่อนข้างสมบูรณ์ มีปริมาณการท่องเที่ยวที่เบาบาง เนื่องจากการเข้าถึงกระทำได้อย่างลำบาก ปรากฏร่องรอยของผลกระทบจากการทำกิจกรรมการใช้ประโยชน์น้อย การควบคุมและการจัดการนักท่องเที่ยวตลอดจนการพัฒนาต่างๆไม่มีปรากฏในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้เหมาะกับกิจกรรมนันทนาการที่เน้น การสัมผัสและศึกษาเรียนรู้กับธรรมชาติอย่างแท้จริง

2. ชายหาดที่มีการพัฒนาแล้ว (Active Beach) แหล่งท่องเที่ยวชายหาดประเภทนี้จะมีสภาพแวดล้อมโดยรวมที่ยังคง ความเป็นธรรมชาติอยู่ หากแต่เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่พัฒนาปรับเปลี่ยนไปแล้ว เพื่อสนองต่อกิจกรรมการใช้ประโยชน์ของผู้มาเยือน การเข้าถึงกระทำได้อย่างสะดวก ปริมาณการใช้ประโยชน์ในพื้นที่มีค่อนข้างหนาแน่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูกาลการท่องเที่ยว ปรากฏร่องรอยของผลกระทบจากการพัฒนาอย่างชัดเจน มาตรการในการจัดการและควบคุมนักท่องเที่ยวถูกนำมาใช้ทุกรูปแบบ เท่าที่จะมีความเป็นไปได้ มีความสะดวกสบายในการทำกิจกรรมเพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าพื้นที่ประเภทอื่น โดย

กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่ การเล่นน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ อาทิจากการเล่นบานาน่าโบ๊ท กิจกรรมเรือลากร้อม เจ็ทสกี การดำน้ำ กิจกรรมปีนหน้าผา การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความจงรักภักดี

Oliver (1999) กล่าวว่า ความจงรักภักดี คือ ความมุ่งมั่นที่จะซื้อสินค้าหรือบริการอย่างต่อเนื่องในอนาคต ก่อให้เกิดการซื้อซ้ำในสินค้าชนิดเดียวกันหรือยี่ห้อเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (ณัฐพัชร์ ล้อประดิษฐ์พงษ์, 2549) ที่กล่าวว่า ความจงรักภักดี คือทัศนคติของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการ ซึ่งต้องนำไปสู่ความสัมพันธ์ในระยะยาวเป็นการเหนียวรั้งลูกค้าไว้กับองค์กร ความจงรักภักดีไม่ได้เป็นเพียงพฤติกรรมซื้อซ้ำเท่านั้น เนื่องจากการซื้อซ้ำของลูกค้าไม่ได้อาจไม่ได้มีความจงรักภักดีเสมอไป แต่อาจเนื่องมาจากปัจจัยอื่นๆ เช่น มีทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้ที่พักอาศัยหรือที่ทำงานของลูกค้า ลูกค้ามีความคุ้นเคยสินค้าหรือบริการมีราคาต่ำกว่าคู่แข่งรายอื่น เกิดจากความผิดพลาดของคู่แข่ง และความสัมพันธ์หรือความประทับใจในอดีตของลูกค้าที่มีต่อสินค้าหรือบริการ เป็นต้น

ณัฐพัชร์ ล้อประดิษฐ์พงษ์ (2549) กล่าวว่า ในการวัดความจงรักภักดีสามารถแบ่งออกเป็น 3 มิติ คือ 1) การวัดมิติด้านพฤติกรรม 2) การวัดมิติด้านทัศนคติ และ 3) การวัดมิติแบบผสมผสานโดยการวัดความจงรักภักดีมิติด้านพฤติกรรมสามารถมองเห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ สามารถพิจารณาจากพฤติกรรมการซื้อซ้ำเป็นประจำสม่ำเสมอซึ่งพฤติกรรมการซื้อซ้ำนี้อาจเกิดจากหลายสาเหตุโดยไม่ได้เกิดจากความจงรักภักดีเพียงอย่างเดียว ส่วนการวัดมิติด้านทัศนคตินั้น เป็นการวัดอารมณ์ความรู้สึกของลูกค้าว่ามีความผูกพัน หรือมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของตราสินค้า แม้ว่ากรวัดสามารถทำได้ยาก แต่ยังสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมบางอย่างที่ลูกค้าแสดงออก เช่น การแนะนำสินค้าหรือบริการให้คนใกล้ชิด การกล่าวชมเชยให้ผู้อื่นฟังเสมอหรือมีการออกปากปกป้องเมื่อผู้อื่นกำลังต่อว่าตราสินค้าหรือบริการที่ลูกค้ามีความจงรักภักดีนั้นและการวัดมิติแบบผสมผสานโดยรวมแนวคิดการวัดทั้งสองมิติแรก

ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในประเทศไทยจำนวน 3 แห่ง

หาดพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นหาดที่มีรูปทรงเป็นครึ่งวงพระจันทร์ความยาวของหาดยาวประมาณ 4 กิโลเมตรและมีถนนขนานไปกับหาดพัทยา ช่วงตอนกลางหาดไปจนถึงตอนใต้หาดเป็นแหล่งรวมร้านอาหาร ภัตตาคาร, บาร์, ร้านเสื้อผ้า, ร้านขายของที่ระลึก, ร้านเสริมสวย, ห้างสรรพสินค้าต่างๆ และศูนย์รวมความบันเทิงในยามค่ำคืน ส่วนทางตอนเหนือของหาดจะเต็มไปด้วยโรงแรมและรีสอร์ทเล็กๆ เป็นส่วนตัวในบรรยากาศที่เงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน นักท่องเที่ยวสามารถเดินเล่นบนชายหาดหรือจะเลือกใช้บริการเก้าอี้ชายหาดที่คิดราคาเช่าสามารถต่อรองราคากันได้

หาดหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หาดหัวหินมีหาดทรายขาวละเอียดกว้างประมาณ 40-80 เมตร ทอดตัวยาวประมาณ 2 กิโลเมตร ความลาดชันของชายหาดน้อยมากเหมาะอย่างยิ่งแก่การเล่นน้ำ และกิจกรรมพักผ่อนต่างๆ บริเวณหน้าโรงแรมโซฟิเทลเซ็นทรัลหัวหิน มีโอดหินซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำคัญของพื้นที่นี้ แต่อาจเป็นอันตรายต่อการเล่นน้ำได้ในบางฤดู โดยน้ำทะเลโดยทั่วไปค่อนข้างใส มีคลื่นน้อย ในช่วงมรสุมมีคลื่นปานกลาง มีแมงกะพรุนบ้างประปราย โดยเฉพาะช่วงหลังจากฝนตกใหม่ๆ บริเวณชายหาดและบริเวณที่ติดต่อกับชายหาดหัวหินนั้น มีการบริการเพื่อการท่องเที่ยวอยู่มากมาย เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

หาดไร่เลย์จังหวัด กระบี่ หาดไร่เลย์เป็นส่วนหนึ่งของชายฝั่งอ่าวนาง แต่เนื่องจากมีเขาหินปูนยื่นเป็นแหลมออกไปในทะเล ทำให้ไม่มีทางรถไปถึง ต้องนั่งเรือไปเท่านั้น ด้วยลักษณะของอ่าวที่เป็นที่ราบคอดกึ่งตรงกลางคล้ายกับเว้าลึกเข้าไปในทะเล กั้นด้วยภูเขาหินปูนทั้งสองด้านจึงแบ่งเป็นหาดไร่เลย์ตะวันตกและหาดไร่เลย์ตะวันออก หาดไร่เลย์ตะวันตกมีหาดทรายสวยทอดยาวต่อเนื่องไปจนถึงอ่าวตันไทร หาดนี้เป็นหาดทรายยาวเหยียดจึงมีนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศถือเอาหาดนี้เป็นสถานที่ออกกำลังกายริมหาดสามารถเดินชมวิวดูหาดสวยน้ำทะเลใสได้มีร้านอาหาร โรงแรมที่พัก รวมตัวอยู่ที่หาดแห่งนี้เป็นจำนวนมาก ทางด้านหาดไร่เลย์ตะวันออก หาดด้านนี้จะมีป่าโกงกางเป็นแนวยาว พื้นทรายเป็นโคลน มีเปลือกหอย และมีรากโกงกาง ไม่เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ อาบแดด แต่หาดด้านนี้ก็มีจุดที่น่าสนใจคือ จุดป็นหน้าผา และนักท่องเที่ยวสามารถเดินเล่นตามทางเดินเลียบริมหาดได้ เดิมทีไร่เลย์เป็นหมู่บ้านชาวประมงเล็กๆ บนแผ่นดินใหญ่ แต่เนื่องจากบริเวณนั้นเป็นหน้าผาหินปูนเป็นกำแพงธรรมชาติ ไม่มีถนนตัดผ่าน ไร่เลย์เป็นบริเวณที่เงียบสงบเหมาะกับการพักผ่อน และมากมายด้วยกิจกรรม เช่น ปีนผา พายเรือแคนู อาบแดด ว่ายน้ำ และกีฬาต่างๆ บนชายหาด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ามีบทความที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่คณะผู้วิจัยต้องการศึกษาจำนวน 10 บทความ โดยคณะผู้วิจัยได้ทำการทบทวนประเด็นรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นความปลอดภัยที่ได้กล่าวถึงในแต่ละบทความ พบว่ามีทั้งหมดจำนวน 45 ประเด็น โดยคณะผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์รายละเอียดดังกล่าวพร้อมทั้งจัดทำตารางเพื่อแสดงข้อมูลที่ได้รับการกล่าวถึงในแต่ละบทความ ดังแสดงในตารางที่ 1 โดยให้สัญลักษณ์หมายเลขที่ 1-10 แทน รายชื่องานวิจัย บทความ วารสาร ดังต่อไปนี้ หมายเลข 1 (ธงชัย พงษ์วิชัย และคณะ , 2559) หมายเลข 2 (เมธี ปิยะคุณ, ม.ป.ป.) หมายเลข 3 (PimmadabWichasin and NuntiyaDoungphummes, 2012) หมายเลข 4 (ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรมเจ้าท่า , 2559) หมายเลข 5 (รุ่งรัตน์ ทัศนธรรม และคณะ , 2550) หมายเลข 6 (ธงชัย พงษ์วิชัย และคณะ , 2559) หมายเลข 7 (PisitTuntipisitkul, 2559) หมายเลข 8 (สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์, ม.ป.ป.) หมายเลข 9 (วุฒิพันธ์ สันติมิตร, 2557) และหมายเลข 10 (Stephen J. Page, Tim Bentley and Linda Walker, 2005)

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Total
1. ปัญหาในการให้บริการเรือเร็ว (speed boat)	*				*	*					3
2. พื้นที่จัดกิจกรรมทางน้ำ	*					*					2
3. คนขับรถโดยสาร (การคมนาคมขนส่ง)		*		*					*		3
4. สภาพพาหนะที่ใช้โดยสารไม่ว่าจะเป็นรถยนต์	*			*	*			*			4
5. เรือขาดอุปกรณ์ช่วยชีวิตประจำเรือ	*	*							*		3
6. การโกงราคาค่าบริการของรถโดยสาร		*							*		2
7. บริษัทนำเที่ยวทำการหลอกลวงขายบริการ		*							*		2
8. ความไม่ปลอดภัยจากการก่อสร้างอาคารของสถานที่พักผ่อน		*						*			2
9. การเกิดอัคคีภัยของสถานที่พักผ่อน		*		*							2
10. ทรัพย์สินสูญหายในของสถานที่พักผ่อน		*		*	*						3
11. ร้านอาหารอาหารไม่สะอาด		*	*								2
12. ร้านอาหารโกงราคาค่าบริการ		*							*		2
13. ธุรกิจสินค้าที่ระลึกหลอกลวงขายสินค้า ขายเป็นปลอม		*							*		2
14. ธุรกิจสินค้าที่ระลึกโกงราคา		*							*		2
15. ธุรกิจสินค้าที่ระลึกรับเงินแล้วไม่ส่งสินค้าให้		*							*		2
16. สภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว(ชายหาดบางแห่งลึกชัน กระแสน้ำแรง)		*				*					2
17. อาชญากรรม		*	*	*					*	*	5
18. เหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง			*					*			2

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Total
19. ปลอดภัยจากขโมย			*					*	*		3
20. ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม			*					*			2
21. กฎหมาย กฎระเบียบด้านความปลอดภัย	*			*				*			3
22. จุดเสี่ยงภัยการท่องเที่ยวทางทะเล	*			*		*					3
23. การช่วยเหลือและเยียวยาเมื่อเกิดอุบัติเหตุ	*			*				*			3
24. รลยนต์ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร					*				*		2
25. คนขับและผู้โดยสารไม่คาดเข็มขัดนิรภัย					*				*		2
26. อุบัติเหตุทางเรือ	*			*		*					3
27. แหล่งท่องเที่ยวมีสัตว์มีพิษชุกชุม					*		*		*		3
28. ป้ายหรือแผ่นพับเตือนภัย					*		*	*	*		4
29. อาสาสมัครนำเที่ยวและหน่วยรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว					*			*	*		3
30. หน่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นในแหล่งท่องเที่ยว					*				*		2
31. แผงรั้วกันบริเวณแหล่งท่องเที่ยว					*				*		2
32. การให้ความรู้ก่อนเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว					*				*		2
33. ในแหล่งท่องเที่ยวมีการปล้น จี้ ชิงทรัพย์ ขโมย ล้วงกระเป๋า					*			*	*	*	4
34. ยาเสพติด	*				*	*					3
35. นักท่องเที่ยวไม่เชื่อฟังคำแนะนำของเจ้าหน้าที่					*		*				2
36. สภาพทางภูมิศาสตร์/สภาพสมุทรศาสตร์ (สภาพของแหล่งท่องเที่ยว)			*			*					2
37. พื้นที่กิจกรรมเล่นเรือลากร่ม	*					*					2
38. พื้นที่กิจกรรมการเดินเรือเจ็ทสกี	*					*					2

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Total
39. พื้นที่กิจกรรมดำน้ำ	*					*					2
40. ความซ้ำซ้อนในอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน	*					*					2
41. ความไม่เป็นธรรมของการเยียวยาตามกฎหมาย	*					*					2
42. ความอ่อนแอในการบังคับใช้กฎหมาย	*					*					2
43. lifeguard							*		*		2
44. อุปกรณ์/เครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุ								*	*		2
45. ช่องทางการแจ้งเมื่อประสบภัย/การขอรับความช่วยเหลือ								*	*		2
ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยที่นำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม											45

วิธีการวิจัย

การออกแบบการวิจัย

รูปแบบของงานวิจัยชิ้นนี้เป็นแบบ Exploratory Study โดยงานวิจัยนี้จะผสมผสานระหว่างการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative) และการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด เป็นงานวิจัยที่มีการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความปลอดภัยในวงจำกัด ดังนั้นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพก่อนจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงละเอียดเพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณต่อไป

วิธีการวิจัย

1. เก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เชิงคุณภาพ (Qualitative)

- รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือบทความวารสาร รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องและอินเทอร์เน็ต
- เก็บข้อมูลปฐมภูมิจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงหรือตามจุดมุ่งหมาย (Purposive Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 3 แห่ง ภายในระยะเวลา 5 ปี โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 25 ปีเป็นต้นไป การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจะเก็บอย่างต่อเนื่องจนกว่าข้อมูลจะมีความคล้ายคลึงกัน และแนวคำถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย และการตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาอังกฤษโดยอาจารย์จากภาควิชาภาษาต่างประเทศ

เชิงปริมาณ (Quantitative)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมายในการศึกษาคือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทย เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วานิชย์บัญชา , 2545) ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 385 คน ในการสุ่มตัวอย่างคณะผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยแบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยคำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของประชากรที่ศึกษา โดยการเลือกสถานที่ที่ศึกษาเลือกจากการแบ่งภาคของประเทศไทยโดยใช้เกณฑ์ด้านภูมิศาสตร์ ซึ่งจะแบ่งประเทศไทยออกได้เป็น 6 ภาค ดังนี้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และ ภาคใต้ ซึ่ง ภูมิภาคที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดมีด้วยกัน 3 ภาค คือ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก และ ภาคใต้ โดยกำหนดโควตาที่ภูมิภาคละ 128 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) คณะผู้วิจัยทำการเลือกชายหาดสำคัญของแต่ละภูมิภาคโดยการรวบรวมรายชื่อของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดที่มีหลักเกณฑ์เหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้ออกมา โดยแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 35 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดภาคตะวันตก มีจำนวน 25 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดภาคใต้ จำนวน 64 แห่ง จากนั้นทำการจับฉลากโดยสร้างจากบัญชีรายชื่อของแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละภาค นำฉลากที่มีรายชื่อของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดทั้งหมดในแต่ละภาคมาใส่ลงในกล่อง แล้วจับฉลากภูมิภาคละ 1 แห่ง เพื่อใช้เพื่อตัวแทนในการเก็บข้อมูลผลการสุ่มได้ออกมาดังต่อไปนี้

แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ หาดพัทยา จ.ชลบุรี จำนวน 128 ตัวอย่าง

แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในภาคตะวันตก ได้แก่ หาดหัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 128 ตัวอย่าง

แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในภาคใต้ ได้แก่ หาดไร่เลย์ จ.กระบี่ จำนวน 128 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (convenient sampling) โดยทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่อยู่ในบริเวณชายหาดทั้ง 3 แห่งในช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2560

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หลังจากคณะผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสร้างข้อสรุปจากผลการวิจัยเชิงคุณภาพ และนำมาพัฒนาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย โดยแบบสอบถามแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วนดังต่อไปนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 ลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรม บริเวณชายหาด ส่วนที่ 4 ทศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในประเทศไทย และ ส่วนที่ 5 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

โดยการวัดระดับคะแนนเฉลี่ยในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 โดยกำหนดคะแนน 5 ระดับแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่าของไลเคิร์ต (Likert) จากระดับค่าคะแนนของช่วงน้ำหนักร้อย 5-1 และใช้การคำนวณหาค่าความกว้างของอันตรภาคชั้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ โดยมีค่าความกว้างของอันตรภาคชั้นที่ 0.80

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เชิงคุณภาพ (Qualitative)

1. ทำตารางสรุปผลข้อมูลที่ได้จาก

การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview)

2. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสร้างข้อสรุป โดยพิจารณาหาประเด็นหรือส่วนย่อยที่คล้ายคลึงกัน นำมารวมกันหรือจัดเป็นหมวดหมู่ แล้ววิเคราะห์หาความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ของข้อมูล

3. กำหนดแบบสอบถาม สำหรับใช้เก็บข้อมูลภาคสนาม

เชิงปริมาณ (Quantitative)

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ในการบรรยายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรเช่น ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยโปรแกรม SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ออกมาเป็น ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้ในการบรรยายถึงปัจจัยที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งฉบับเพื่อพิจารณาว่าข้อคำถามทั้งฉบับมีความเที่ยงและความตรงเพียงใด โดยงานวิจัยฉบับนี้ได้ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัยด้วยวิธีความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) เป็นความสามารถของเครื่องมือวัดที่วัดลักษณะต่างๆ (trait) ในเรื่องที่จะวัดได้ครบถ้วนและวิธีที่เลือกใช้คือ การอาศัยความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยนำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบว่าลักษณะที่ต้องการวัดกับประเด็นคำถามสอดคล้องกันหรือไม่ โดยผลการวิเคราะห์พบว่าทุกคำถามมีความสอดคล้องและสามารถวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาระดับความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาดในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นการวิจัยเชิงผสม โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยมีผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 10 ชิ้นงาน จากทั้งหนังสือ บทความ วารสาร รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องและอินเทอร์เน็ต เพื่อหาประเด็นปัญหาที่มีความคล้ายคลึงกัน โดยเลือกเฉพาะปัญหาที่มีการกล่าวถึงมากกว่า 2 ชิ้นงานขึ้นไป ออกมาได้เป็นประเด็นปัญหาดังตารางที่ 1 จากนั้นนำประเด็นปัญหาที่ได้มาสร้างแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างเพื่อนำมาสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสิ้น 7 ท่าน ที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 3 แห่ง ภายในระยะเวลา 5 ปี โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 25 ปีเป็นต้นไป เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาดังกล่าวว่ามีความสำคัญต่อความปลอดภัยในการของแหล่งท่องเที่ยวชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด โดยในตารางที่ 2 สัญลักษณ์ ✓ จะหมายถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับปัจจัยดังกล่าวและ T จะหมายถึงผลรวมโดยจะมีทั้งด้านที่เห็นด้วยและด้านที่ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด

ปัจจัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด	เห็นด้วย								ไม่เห็นด้วย							
	1	2	3	4	5	6	7	T	1	2	3	4	5	6	7	T
1. อาชญากรรม (ความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภทข่มขืน ลักพาตัว ทำร้ายร่างกาย)		✓	✓	✓	✓	✓		5	✓						✓	2
2. สภาพความพร้อมในการใช้งานของพาหนะที่ใช้โดยสารไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ เรือ ในบริเวณชายหาด			✓	✓	✓			3	✓	✓				✓	✓	4
3. ปลอดภัยจากขโมย/การกรรโชกทรัพย์ (ความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมประเภทการลักขโมย กรรโชกทรัพย์ ปล้น จี้ ชิงทรัพย์)		✓	✓		✓	✓	✓	5	✓			✓				2
4. การติดตั้งป้ายหรือแผ่นพับเตือนภัย (ในบริเวณชายหาดมีป้ายหรือแผ่นพับเตือนภัย)	✓	✓	✓		✓	✓	✓	6				✓				1
5. ความรู้สึกปลอดภัยจากการเดินทางไปยังบริเวณชายหาด โดยคนขับรถโดยสารที่ปฏิบัติตามกฎจราจร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7								0
6. ความพร้อมของอุปกรณ์ช่วยชีวิตประจำเรือ การจัดอุปกรณ์ความปลอดภัยชูชีพส่วนบุคคลเพียงพอต่อจำนวนผู้โดยสาร			✓		✓	✓	✓	4	✓	✓		✓				3
7. ความปลอดภัยของทรัพย์สินในสถานที่พักผ่อนที่อยู่ในบริเวณชายหาด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7								0
8. มีกฎหมายและกฎระเบียบความปลอดภัยในพื้นที่บริเวณชายหาด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7								0
9. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีจุดเสี่ยงในการทำกิจกรรมบริเวณชายหาด เช่น มีคลื่นใต้น้ำ	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6		✓						1
10. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการช่วยเหลือและเยียวยาเมื่อเกิดอุบัติเหตุ โดยมีหน่วยงานหรือมีวิธีการในการให้ความช่วยเหลือหากเกิดอุบัติเหตุ)			✓	✓	✓	✓	✓	5	✓	✓						2
11. จำนวนอุบัติเหตุทางเรือที่เกิดขึ้นในพื้นที่บริเวณชายหาด	✓		✓		✓	✓	✓	5		✓		✓				2
12. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีสัตว์มีพิษทางทะเล เช่นแมงกะพรุนทะเล	✓		✓	✓		✓		4		✓			✓		✓	3

ปัจจัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่ง ท่องเที่ยวประเภทชายหาด	เห็นด้วย								ไม่เห็นด้วย							
	1	2	3	4	5	6	7	T	1	2	3	4	5	6	7	T
13. แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีอาสาสมัครนำเที่ยวและหน่วยรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ตำรวจท่องเที่ยว ให้การดูแลความเรียบร้อยในพื้นที่ตามจุดแหล่งท่องเที่ยว เช่น ชายหาด แหล่งการค้า				✓		✓	✓	3	✓	✓	✓		✓			4
14. แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีปัญหาเรื่องขยะเสียดัด		✓			✓	✓	✓	4	✓		✓	✓				3
15. สภาพทางสมุทรศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ลักษณะคลื่นและกระแสน้ำบริเวณชายหาดมีขีดหินที่มีลักษณะแหลมคม	✓		✓	✓	✓	✓		5		✓				✓		2
16. การจัดแบ่งพื้นที่กิจกรรมทางน้ำที่เหมาะสม เช่น การทำ Zoning เรือและเขตเล่นน้ำ	✓	✓	✓	✓		✓		5					✓	✓		2
17. ความรู้สึกปลอดภัยจากการถูกเอาเปรียบ เช่น ราคาค่าบริการที่ไม่เป็นธรรมของรถโดยสาร		✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	✓							1
18. ความรู้สึกปลอดภัยจากการถูกหลอกลวงขายบริการ/ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางทะเล		✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	✓							1
19. ความพร้อมของอุปกรณ์ป้องกันและช่วยเหลือเมื่อเกิดอัคคีภัยภายในที่พักแรมที่อยู่ในบริเวณชายหาด	✓	✓		✓	✓	✓		5			✓				✓	2
20. ความสะอาดของอาหารในร้านอาหารบริเวณชายหาด	✓	✓		✓	✓	✓		5			✓				✓	2
21. ความรู้สึกปลอดภัยจากการถูกเอาเปรียบจากราคาอาหารที่ไม่เป็นธรรมหรือเหมาะสมเมื่อเทียบกับคุณภาพและปริมาณ	✓			✓	✓	✓	✓	5		✓	✓					2
22. ความรู้สึกปลอดภัยจากการถูกเอาเปรียบจากรูกรักสินค้าที่ระลึกริมชายหาด				✓	✓		✓	3	✓	✓	✓			✓		4
23. สภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ชายหาดบางแห่ง ลึกชัน กระแสน้ำแรง	✓			✓	✓	✓		4		✓	✓				✓	3
24. การให้ความรู้ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล เช่น บานาน่าโบ๊ท เจ็ทสกี	✓		✓	✓		✓		4		✓			✓		✓	3
25. นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ชายหาด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7								0
26. ความปลอดภัยของพื้นที่จัดกิจกรรมเล่นเรือลากร่ม	✓	✓	✓	✓		✓		5					✓		✓	2
27. ความปลอดภัยพื้นที่จัดกิจกรรมการเดินเรือเจ็ทสกี	✓	✓	✓	✓		✓		5					✓		✓	2
28. ความปลอดภัยพื้นที่จัดกิจกรรมดำน้ำ	✓	✓	✓	✓		✓		5					✓		✓	2

ปัจจัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่ง ท่องเที่ยวประเภทชายหาด	เห็นด้วย								ไม่เห็นด้วย							
	1	2	3	4	5	6	7	T	1	2	3	4	5	6	7	T
29. ความซ้ำซ้อนในอำนาจหน้าที่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการ ท่องเที่ยว เช่น ตำรวจท่องเที่ยว ,อบต. , อบจ.				✓		✓		2	✓	✓	✓		✓			5
30. ความเป็นธรรมของการเยียวยาตามกฎหมาย (หากเกิด อุบัติเหตุ/ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน)	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6		✓						1
31. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการเฝ้าระวังภัยในพื้นที่ชายหาดโดยมี การจัดเจ้าหน้าที่ชายฝั่งปีซการ์ดคอยดูแลความปลอดภัยในการลง เล่นน้ำ และมีอุปกรณ์ในการให้ความช่วยเหลือ)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7								0
32. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีช่องทางการแจ้งเมื่อประสบภัย/ การ ขอรับการช่วยเหลือ (มีการติดตั้งป้าย แสดงเบอร์ฉุกเฉิน/ แจ้งเหตุ ด่วนเหตุร้าย/ขอความช่วยเหลือ ตามจุดต่าง ๆภายในแหล่ง ท่องเที่ยว)	✓		✓	✓	✓	✓		5		✓					✓	2
33. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีอุปกรณ์/เครื่องมือในการป้องกัน อุบัติเหตุ เช่น มีการจัดระบบความปลอดภัยติดตั้งกล้องวงจรปิดใน การบันทึกและตรวจสอบ ในการป้องกันดูแลความปลอดภัยอย่าง เหมาะสม	✓		✓	✓	✓	✓		5		✓					✓	2
34. ความปลอดภัยจากการก่อสร้างอาคารของสถานที่พักผ่อนใน บริเวณชายหาด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7								0
35. ความรู้สึกปลอดภัยจากการถูกหลอกลวงขายของปลอมให้แก่ นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาด		✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	✓							1
36. เหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองและทางศาสนา	✓							1		✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
37. ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม/สังคม			✓		✓			2	✓	✓		✓		✓	✓	5
38. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการจัดระบบการรักษาพยาบาลโดยมี เจ้าหน้าที่แพทย์/ พยาบาลให้บริการการรักษาและดูแลผู้ป่วย)	✓	✓		✓	✓	✓	✓	6			✓					1

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันทั้งหมด 32 ประเด็นในด้านปัจจัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล โดยปัจจัยที่มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันมากที่สุดมีความถี่อยู่ที่ 7 ได้แก่ ความรู้สึกปลอดภัยจากการเดินทางไปยังบริเวณชายหาดโดยคนขับรถโดยสารที่ปฏิบัติตามกฎจราจร , ความปลอดภัยของทรัพย์สินในสถานที่พักผ่อนที่อยู่ในบริเวณชายหาด , มีกฎหมายและกฎระเบียบความปลอดภัยในพื้นที่บริเวณชายหาด ,

นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ชายหาด , แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการเฝ้าระวังภัยในพื้นที่ชายหาดโดยมีการจัดเจ้าหน้าที่ชายฝั่งปีซการ์ดคอยดูแลความปลอดภัยในการลงเล่นน้ำและมีอุปกรณ์ในการให้ความช่วยเหลือและความปลอดภัยจากการก่อสร้างอาคารของสถานที่พักผ่อนในบริเวณชายหาด

ตารางที่ 3 ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด

ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว ประเภทชายหาด	เห็นด้วย							ไม่เห็นด้วย								
	1	2	3	4	5	6	7	T	1	2	3	4	5	6	7	T
1.การเกิดเหตุอันตรายต่อนักท่องเที่ยวจากภัยธรรมชาติบริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายหาด		✓		✓	✓	✓		4	✓		✓				✓	3
2.วัสดุแหลมคมบริเวณชายหาด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7								0
3.แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีช่องทางการประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวเกี่ยวกับโรคระบาด เช่น ป้าย แผ่นพับ เสียงตามสาย จุดบริการข้อมูล				✓	✓	✓		3	✓	✓	✓				✓	4
4.แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีการจัดเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และวิธีการป้องกันโรคระบาด	✓	✓		✓		✓		4			✓		✓		✓	3
5.แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีการจัดช่องทางประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนแก่นักท่องเที่ยวในกรณีที่มีพายุ คลื่น ลมแรง ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อการเล่นน้ำ เช่น ป้าย สัญลักษณ์ เสียงประกาศตามสาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6							✓	1
6.มีการควบคุมราคาสินค้าและมี การติดป้ายแสดง ราคาสินค้าอย่างชัดเจนบริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายหาด	✓	✓					✓	3			✓	✓	✓	✓		4
7.การรู้สึกปลอดภัยในการพักอาศัยอยู่ในที่พักบริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายหาด	✓		✓	✓	✓	✓		5	✓						✓	2

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นด้วยกับ 5 ประเด็นปัญหาเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลโดยปัจจัยที่มีความถี่มากที่สุดอยู่ที่ 7 คือ ปัจจัยเรื่องวัสดุแหลมคมบริเวณชายหาด ปัจจัยที่มีความถี่รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีการจัดช่องทาง ประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนแก่นักท่องเที่ยวในกรณีที่มีพายุ คลื่น ลมแรง ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อการเล่นน้ำ เช่น ป้าย สัญลักษณ์ เสียงประกาศตามสายและปัจจัยเรื่องการรู้สึกปลอดภัยในการพักอาศัยอยู่ในที่พักบริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายหาด ซึ่งมีความถี่อยู่ที่ 6 และ 5 ตามลำดับ

จากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า มีทั้งหมด 32 ประเด็นที่ผู้ให้ข้อมูล สำคัญมีความเห็นตรงกันว่ามีความสำคัญ ต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด โดยนอกจากนั้นยังมีปัจจัยเสริมที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญแนะนำเพิ่มเติม โดยมีทั้งหมด 5 ประเด็นดังนั้นจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ทำให้ได้ประเด็นที่สามารถนำมาทำ

เป็นข้อคำถามได้ทั้งหมด 37 ประเด็น เมื่อได้ข้อคำถามทั้งหมด 37 ประเด็น คณะผู้วิจัยจะนำข้อคำถามเหล่านี้มาสร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเริ่มจากการทำแบบสอบถามเป็นภาษาไทยจากนั้นทำการแปลแบบสอบถามภาษาไทยให้เป็นภาษาอังกฤษและภาษาจีน เมื่อแปลแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วจึงนำแบบสอบถามที่แปลทั้งรูปแบบภาษาอังกฤษและภาษาจีนให้อาจารย์ภาควิชาต่างประเทศและอาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันออกตรวจสอบภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามว่าถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือไม่ เมื่อตรวจสอบเรียบร้อยแล้วขั้นตอนต่อไปคือการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยจะผ่านผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และ ผลการวิเคราะห์พบว่าทุกคำถามมีความสอดคล้องและสามารถวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายการวิจัย จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเครื่องมือเก็บข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยวชายหาด 3 แห่งในประเทศไทย

ระยะที่ 2 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและคณะผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามตามสะดวกบริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยจำนวน 3 แห่ง จนได้แบบสอบถามสมบูรณ์ทั้งสิ้น จำนวน 402 ชุด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ออกมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอ้างอิง โดยคณะผู้วิจัยแบ่งการเสนอผลการวิจัยออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด และผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในประเทศไทย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=402)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	188	46.8
หญิง	214	53.2
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	64	15.9
21 – 30 ปี	161	40
31 – 40 ปี	39	9.7
41-50 ปี	70	17.4
51-60 ปี	35	8.7
60 ปีขึ้นไป	33	8.2
3. สัญชาติ		
ยุโรป	240	59.7
อเมริกาเหนือ	36	9.0

ตารางที่ 4(ต่อ)	(n=402)		
	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
โอเชียเนีย		12	3.0
อเมริกาใต้		10	2.5
เอเชีย		99	24.6
แอฟริกา		5	1.2
4. สถานภาพ			
โสด		243	60.4
สมรส		144	35.8
หย่าร้าง		8	2
หม้าย		7	1.7
5. ระดับการศึกษา			
ต่ำกว่าปริญญาตรี		119	29.6
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า		180	44.8
ปริญญาโท		92	22.9
ปริญญาเอก		11	2.7
6. อาชีพหลัก			
นักเรียน/นักศึกษา		124	30.8
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		48	11.9
พนักงานเอกชน		91	22.6
รับจ้างทั่วไป		17	4.2
ประกอบธุรกิจส่วนตัว		47	11.7
เกษียณ/ว่างงาน		41	10.2
อื่นๆ		34	8.5

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.2 และ 46.8 ตามลำดับ

ด้าน อายุ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 21-30 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ อายุ 41-50 ปี, ต่ำกว่า 20 ปี, 31-40 ปี, 51-60 ปี และ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.4, 15.9, 9.7, 8.7 และ 8.2 ตามลำดับ

ด้านสัญชาติ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่าง มีสัญชาติในทวีปยุโรป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือ ทวีปเอเชีย, อเมริกาเหนือ, โอเชียเนีย, อเมริกาใต้ และ แอฟริกา คิดเป็นร้อยละ 24.6, 9.0, 3.0, 2.5 และ 1.2 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีสถานภาพเป็นโสด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.4 รองลงมาคือ สมรส, หย่าร้าง และหม้าย คิดเป็นร้อยละ 35.8, 2.0 และ 1.7 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี, ปริญญาโท และ ปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 29.6, 22.9, 2.7 ตามลำดับ

ด้านอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมา คือ พนักงานเอกชน, ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ, ประกอบธุรกิจส่วนตัว, เกษียณ/ว่างงาน และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 22.6, 11.9, 11.7, 10.2 ตามลำดับ และอาชีพที่น้อยที่สุด คือ รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 4.2

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและทำกิจกรรมบริเวณชายหาด

(n=402)

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในรอบ 1 ปี		
ครั้งแรก	224	55.7
2 ครั้ง	68	16.9
3 ครั้ง	19	4.7
มากกว่า 3 ครั้ง	91	22.6
2. กิจกรรมที่ทำเมื่อมาที่แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	เลือก	ไม่เลือก
การเล่นน้ำ	277(68.9)	125(31.1)
การอาบแดด	247(61.4)	155(38.6)
การเล่นบานาน่าโบ๊ท	23(5.7)	379(94.3)
กิจกรรมเรือลากร่ม	26(6.5)	376(93.5)
กิจกรรมเจ็ทสกี	36(9.0)	366(91)
การดำน้ำ	42(10.4)	360(89.6)
กิจกรรมป็นหน้าผา	31(7.7)	371(92.3)
การนั่งพักผ่อน	320(79.6)	82(20.4)
รับประทานอาหาร	263(65.9)	139(34.6)
อื่นๆ	55(13.7)	
3. ช่องทางในการรับรู้ข่าวสารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	เลือก	ไม่เลือก
อินเทอร์เน็ต	341(84.8)	61(15.2)
หนังสือพิมพ์	65(16.2)	337(83.8)

ตารางที่ 5(ต่อ)	(n=402)	
พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
วารสาร	27(6.7)	375(93.3)
คำบอกเล่าจากคนรู้จัก	143(35.6)	259(64.4)
อื่นๆ	18(4.5)	

จากตารางที่ 5 การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและทำกิจกรรมบริเวณชายหาดสามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในรอบ 1 ปีเป็นครั้งแรก โดยมีจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาเคยเดินทางมาท่องเที่ยวมากกว่า 3 ครั้งและ 2 ครั้ง จำนวน 91 คน และ 68 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 22.6 และ 16.9 ตามลำดับ

กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนิยมทำเมื่อมาที่แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดได้แก่ การนั่งพักผ่อน , การเล่นน้ำ , การรับประทานอาหาร โดยมีจำนวน 320 คน, 277 คนและ 263 คน ตามลำดับ และคิดเป็นร้อยละ 79.6, 68.9 และ 65.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากรับรู้ข่าวสารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดจากอินเทอร์เน็ต โดยมีจำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 84.8 รองลงมาคือคำบอกเล่าจากคนรู้จักและหนังสือพิมพ์ โดยมีจำนวน 143 คน และ 65 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 35.6 และ 16.2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด

คณะผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ประเด็นที่ได้ที่มีลักษณะจัดความคิดเห็น 5 ระดับแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่าของไลเคอร์ท (Likert)จากระดับค่าคะแนนของช่วงน้ำหนัก 5 ระดับวิเคราะห์เพื่อทราบระดับค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ แสดงรายละเอียดของระดับความคิดเห็น จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความ ใส่ใจต่อด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาดในประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 1.327 เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า ปัจจัยที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ระดับความ ใส่ใจมากที่สุด ได้แก่ความสะอาดของอาหารในร้านอาหารบริเวณชายหาดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37รองลงมาคือ ปัจจัยในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการเฝ้าระวังภัยในพื้นที่ชายหาดโดยมีการจัดเจ้าหน้าที่ชายฝั่งไลฟ์การ์ดคอยดูแลความปลอดภัยในการลงเล่นน้ำและมีอุปกรณ์ในการให้ความช่วยเหลือและปัจจัยในเรื่องการถูกเอาเปรียบ เช่น ราคาค่าบริการที่ไม่เป็นธรรมของรถโดยสาร ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15และการถูกหลอกลวงขายบริการ/ ขายของปลอมให้แก่นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาด / กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางทะเลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน ร้อยละ ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาดในประเทศไทย

(n=402)

ปัจจัยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด และกิจกรรมบริเวณชายหาด	$\bar{x}$	SD	แปลผลระดับ ความใส่ใจ	ลำดับ
1. อาชญากรรมประเภท ช่มชู้ลักพาตัว ทำร้ายร่างกาย	2.22	1.33	น้อย	27
2. อาชญากรรมประเภทการลักขโมย กระชอกทรัพย์ ปล้น ใจ ชิงทรัพย์	2.59	1.34	น้อย	25
3. แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีการจัดช่องทาง ประชาสัมพันธ์แจ้งเตือน แก่นักท่องเที่ยวในกรณีที่มีพายุ คลื่น ลมแรง ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อ การเล่นน้ำ	2.71	1.26	ปานกลาง	20
4. การเดินทางไปยังบริเวณชายหาด โดยคนขับรถโดยสารที่ปฏิบัติตาม กฎจราจร	2.96	1.35	ปานกลาง	11
5. ความพร้อมของอุปกรณ์ช่วยชีวิตประจำเรือการจัดอุปกรณ์ความ ปลอดภัยชูชีพส่วนบุคคลเพียงพอต่อจำนวนผู้โดยสาร	2.91	1.29	ปานกลาง	13
6. ความปลอดภัยของทรัพย์สินในสถานที่พักแรมที่อยู่ในบริเวณ ชายหาด	3.03	1.36	ปานกลาง	9
7. มีกฎหมายและกฎระเบียบความปลอดภัยในพื้นที่บริเวณชายหาด เช่น การจำกัดพื้นที่เรือโดยสาร	2.86	1.34	ปานกลาง	16
8. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีจุดเสี่ยงในการทำกิจกรรมบริเวณชายหาด เช่น มีคลื่นใต้น้ำ	2.87	1.40	ปานกลาง	15
9. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการช่วยเหลือและเยียวยาเมื่อเกิดอุบัติเหตุ โดยมีหน่วยงานหรือมีวิธีการในการให้ความช่วยเหลือหากเกิดอุบัติเหตุ	3.08	1.32	ปานกลาง	6
10. จำนวนอุบัติเหตุทางเรือที่เกิดขึ้นในพื้นที่บริเวณชายหาด	2.65	1.25	ปานกลาง	22
11. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีสัตว์มีพิษทางทะเลเช่น แมงกะพรุนทะเล	2.93	1.30	ปานกลาง	12
12. แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีปัญหาเรื่องของยาเสพติด	2.24	1.29	น้อย	26
13. สภาพทางสมุทรศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ลักษณะคลื่นและ กระแสน้ำบริเวณชายหาดมีโชดหินที่มีลักษณะแหลมคม	2.61	1.30	ปานกลาง	24
14. การจัดแบ่งพื้นที่กิจกรรมทางน้ำที่เหมาะสม เช่น การทำ Zoning เรือและเขตเล่นน้ำของพื้นที่จัดกิจกรรมเล่นเรือ ลากร่ม, เรือเจ็ท สกี, กิจกรรมดำน้ำ	2.80	1.33	ปานกลาง	18
15. การถูกเอาเปรียบ เช่น ราคาค่าบริการที่ไม่เป็นธรรมของรถโดยสาร	3.15	1.34	ปานกลาง	2
16. การถูกหลอกลวงขายบริการ/ ขายของปลอมให้แก่นักท่องเที่ยว บริเวณชายหาด / กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางทะเล	3.11	1.33	ปานกลาง	3

ตารางที่ 6(ต่อ)

(n=402)

ปัจจัยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด และกิจกรรมบริเวณชายหาด	$\bar{x}$	S.D.	แปลผลระดับ ความใส่ใจ	ลำดับ
17. ความพร้อมของอุปกรณ์ป้องกันและช่วยเหลือเมื่อเกิดอัคคีภัย ภายในที่พักแรมที่อยู่ในบริเวณชายหาด	2.90	1.26	ปานกลาง	14
18. ความสะอาดของอาหารในร้านอาหารบริเวณชายหาด	3.37	1.33	ปานกลาง	1
19. การถูกเอาเปรียบจากราคาอาหารที่ไม่เป็นธรรมหรือเหมาะสมเมื่อ เทียบกับคุณภาพและปริมาณ	3.05	1.31	ปานกลาง	8
20. สภาพทากายภาพของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ชายหาดบางแห่งลึก ชัน กระแสน้ำแรง	2.63	1.27	ปานกลาง	23
21. การให้ความรู้ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลเช่น บา นาเนาโบ้ท เจ็ทสกี	2.82	1.34	ปานกลาง	17
22. นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ชายหาด	2.77	1.38	ปานกลาง	19
23. ความเป็นธรรมของการเยียวยาตามกฎหมาย หากเกิดอุบัติเหตุ/ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน	3.10	1.35	ปานกลาง	4
24. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการเฝ้าระวังภัยในพื้นที่ชายหาดโดยมี การจัดเจ้าหน้าที่ชายฝั่งไลฟ์การ์ดคอยดูแลความปลอดภัยในการลงเล่น น้ำ และมีอุปกรณ์ในการให้ความช่วยเหลือ	3.15	1.38	ปานกลาง	2
25. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีช่องทางการแจ้งเมื่อประสบภัย/ การ ขอรับการช่วยเหลือ (มีการติดตั้งป้าย แสดงเบอร์ฉุกเฉิน/ แจ้งเหตุด่วน เหตุร้าย/ขอความช่วยเหลือ ตามจุดต่าง ๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยว)	3.07	1.27	ปานกลาง	7
26. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีอุปกรณ์/เครื่องมือในการป้องกัน อุบัติเหตุ เช่น มีการจัดระบบความปลอดภัยติดตั้งกล้องวงจรปิดในการ บันทึกและตรวจสอบ ในการป้องกันดูแลความปลอดภัยอย่างเหมาะสม	2.91	1.28	ปานกลาง	13
27. ความปลอดภัยจากการก่อสร้างอาคารของสถานที่พักแรมใน บริเวณชายหาด	2.90	1.30	ปานกลาง	14
28. แหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการจัดระบบการรักษาพยาบาลโดยมี เจ้าหน้าที่แพทย์/ พยาบาลให้บริการการรักษาและดูแลผู้ป่วย	3.09	1.32	ปานกลาง	5
29. การเกิดเหตุอันตรายต่อนักท่องเที่ยวจากภัยธรรมชาติบริเวณแหล่ง ท่องเที่ยวชายหาด	2.69	1.35	ปานกลาง	21
30. วัสดุแหลมคมบริเวณชายหาด เช่น เศษแก้ว เศษกระป๋อง	3.08	1.34	ปานกลาง	6

ตารางที่ 6(ต่อ)

(n=402)

ปัจจัยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด และกิจกรรมบริเวณชายหาด	$\bar{x}$	S.D.	แปลผลระดับ ความใส่ใจ	ลำดับ
31. แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมีการจัดเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และวิธีการ ป้องกันโรคระบาด	3.07	1.33	ปานกลาง	7
32. ความปลอดภัยในที่พักบริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายหาด	2.97	1.50	ปานกลาง	10
รวม	2.88	1.33	ปานกลาง	

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในประเทศไทย

คณะผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ประเด็นที่ได้ที่มีลักษณะจัดความคิดเห็น 5 ระดับแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่าของไลเคอร์ท (Likert)จากระดับค่าคะแนนของช่วงน้ำหนัก 5 ระดับวิเคราะห์เพื่อทราบระดับค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ แสดง รายละเอียดของระดับความคิดเห็น ดังนี้

ตารางที่ 7ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน ร้อยละ ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในประเทศไทย

(n=402)

ทัศนคติที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในประเทศไทย	$\bar{x}$	S.D.	แปลผลระดับ ความสำคัญ
1. ท่านจะบอกเล่าสิ่งที่ดีเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทย	4.25	0.832	มากที่สุด
2. ท่านจะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยให้กับบุคคลที่ต้องการ คำแนะนำจากท่าน	4.23	0.862	มากที่สุด
3. การท่องเที่ยวครั้งต่อไปท่านมีแนวโน้มจะมาที่แหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศ ไทย	3.81	1.043	มาก
4. ท่านจะมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยอีกเมื่อมีเวลา	4.36	0.818	มากที่สุด
5. ท่านพิจารณาว่าท่านเป็นนักท่องเที่ยวที่จงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดใน ประเทศไทย	3.94	1.054	มาก
รวม	4.12	0.922	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในประเทศไทยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.922 เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติมีทัศนคติที่จะมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยอีกเมื่อมีเวลามากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.36 รองลงมาคือจะบอกเล่าสิ่งที่ดีเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยและจะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยให้กับบุคคลที่ต้องการคำแนะนำจากตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และ 4.23 ตามลำดับ

อภิปรายผล

คณะผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้ ประเภทและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากและหลากหลายจากการทบทวนวรรณกรรมในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในหลายๆงานวิจัย เมื่อทำการศึกษาเจาะจงในแหล่งท่องเที่ยวทางชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาด จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทย ทำให้ได้ประเด็นปัญหาที่แสบง โดยประเด็นปัญหานี้ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติทุกท่านให้ความเห็นตรงกันว่า เป็นประเด็นที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด มีประเด็นปัญหาโดยสรุปดังนี้

1. คนขับรถโดยสารปฏิบัติตามกฎจราจรโดยประเด็นนี้สอดคล้องกับบทความของ (เมธี ปิยะคุณ, ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า การที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถ เป็นผู้นำด้าน การท่องเที่ยว ปัจจัยหลักคือการจัดการความปลอดภัยที่ เป็นรูปธรรม เข้มแข็ง และต่อเนื่อง ทั้งระบบ เมื่อพิจารณาภัยที่อาจเกิดกับนักท่องเที่ยวสามารถพิจารณาได้จากวงจรการท่องเที่ยว (Tourism Service System) เช่น จากการคมนาคมขนส่ง ในด้านการคมนาคมขนส่งนั้นคนขับรถโดยสารถือเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถส่ง ผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวได้ 2. ทรัพย์สินในสถานที่พักผ่อนบริเวณชายหาด 3. กฎหมายและกฎระเบียบในพื้นที่ชายหาด 4. นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ โดยประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (รุ่งรัตน์ หัตถกรรม และคณะ , 2550) ที่ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกิดจากนักท่องเที่ยวเอง เช่น จากกรณีที่นักท่องเที่ยวไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ จัดเป็นประเด็นปัญหาที่พบบ่อยโดยมีค่าร้อยละอยู่ที่ 51.1 และในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ได้แบ่งประเด็นปัญหาออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับปัญหาที่พบไม่บ่อย มีค่าร้อยละอยู่ตั้งแต่ 1 ถึง 33 ระดับปัญหาที่พบบ่อย มีค่าร้อยละอยู่ตั้งแต่ 34 ถึง 67 และ ระดับปัญหาที่พบบ่อยที่สุด มีค่าร้อยละอยู่ตั้งแต่ 68 ถึง 100 5. มีการจัดเจ้าหน้าที่ชายฝั่งไลฟ์การ์ดและมีอุปกรณ์ในการให้ความช่วยเหลือ 6. ปลอดภัยจากการก่อสร้างอาคารบริเวณชายหาด สอดคล้องกับรายงานของ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ , ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า ความเสี่ยงจากภาคการท่องเที่ยวและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาคการขนส่ง ธุรกิจค้าปลีก และธุรกิจบริการ ปัจจัยในด้านความบกพร่องของมาตรฐานความปลอดภัย เช่น กรณีเกิดเพลิงไหม้, ข้อผิดพลาดจากการก่อสร้าง และขาดการป้องกันแผ่นดินไหว เป็นปัจจัยที่เป็นความเสี่ยงภัย (Risk) ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวได้ โดยคณะผู้วิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้านใหญ่ๆได้ดังนี้ ปัญหาด้านการเดินทาง ,ปัญหาด้านอาชญากรรม ,ปัญหาภายในแหล่งท่องเที่ยว ,ปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมและการบริการทางการท่องเที่ยวและ และ ปัญหาที่เกิดจากนักท่องเที่ยว

จากผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติมีระดับการให้ความใส่ใจกับปัจจัยต่างๆด้านความปลอดภัยชายหาดและกิจกรรมบริเวณชายหาดอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติรู้สึกปลอดภัยเมื่อมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดในประเทศไทย ซึ่งมีความไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยโครงการศึกษาภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (จุฑามาศ วิศาลสิงห์, 2555) ที่มีผลการวิจัยเกี่ยวกับความปลอดภัยว่านักท่องเที่ยวต่างชาติมีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อท่องเที่ยวในประเทศไทยอยู่ในระดับน้อย สะท้อนให้เห็นว่า ในระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยมีความพยายามในการปรับปรุงและพัฒนา และแก้ไขให้ปัจจัยต่างๆในด้านความปลอดภัยในประเทศไทยดีขึ้น ทำให้มุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติรู้สึกว่าการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติได้ให้ความใส่ใจในเรื่องความสะอาดของร้านอาหารบริเวณชายหาดเป็นอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (เมธี ปี

ยะคุณ, ม.ป.ป.) และ (PimmadabWichasin and NuntiyaDounghummes, 2012) สะท้อนให้เห็นว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดให้ความสำคัญกับความสะอาดและความถูกสุขลักษณะของร้านอาหารบริเวณชายหาดหากมีการจัดการที่ไม่ถูกสุขลักษณะ อาจจะทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยวได้ อาทิ ก่อให้เกิดอาการท้องเสีย ท้องเดิน เป็นต้น และอาจส่งผลกระทบต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ความประทับใจ การบอกต่อและการเลือกกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ปัจจัยในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวชายหาดมีการเฝ้าระวังภัยในพื้นที่ชายหาดโดยมีการจัดเจ้าหน้าที่ชายฝั่งไลฟ์การ์ดคอยดูแลความปลอดภัยในการลงเล่นน้ำและมีอุปกรณ์ในการให้ความช่วยเหลือ เป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความใส่ใจเป็นลำดับถัดมาสอดคล้องกับงานวิจัยของ (PisitTuntipisitkul, 2559) โดยไลฟ์การ์ด ถือว่ามีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมากต่อการป้องกันดูแลความปลอดภัยให้กับผู้ทำกิจกรรมบริเวณพื้นที่หน้าชายหาด นอกจากนี้ยังได้รับการอบรมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเป็นอย่างดี ดังนั้น ในกรณีหากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้น ไลฟ์การ์ดจะสามารถให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างทันท่วงที โดยถึงแม้ว่าในประเทศไทยจะยังไม่พบเห็นได้มากนักแต่ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติก็ถือว่าปัจจัยนี้ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยและความมั่นใจในการท่องเที่ยวและทำกิจกรรมบริเวณชายหาดเป็นอย่างมาก และสำหรับปัจจัยในเรื่องการถูกเอาเปรียบ เช่น ราคาค่าบริการที่ไม่เป็นธรรมของรถโดยสาร หรือของที่ระลึก เป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสำคัญเป็นลำดับเดียวกันกับปัจจัยข้างต้นโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในประเทศไทยนักท่องเที่ยวต่างชาติอาจจะพบเห็นปัญหาเกี่ยวกับความไม่เป็นธรรมของราคาค่าโดยสารของรถโดยสาร อาทิ ในพัทยารถแท็กซี่บางครั้งเมื่อนักท่องเที่ยวต้องการใช้บริการก็จะเรียกเก็บค่าบริการในอัตราที่สูงกว่าปกติ หรือ ไม่ยึดตามมิเตอร์ เป็นต้น ที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถูกเอาเปรียบได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วุฒิพันธ์ สันติมิตร, 2557) ที่กล่าวว่าปัจจัยนี้ถือเป็นหนึ่งในภัยที่อาจเกิดกับนักท่องเที่ยวโดยควรจะมีการจัดการความปลอดภัยที่เป็นรูปธรรม เข้มแข็ง และต่อเนื่องเพื่อลดปัญหาดังกล่าว ผลจากการศึกษาทั้ง 2 ระยะ คือทั้ง การวิจัยในเชิงคุณภาพและปริมาณ มีความสอดคล้องกัน โดยในการศึกษาเชิงปริมาณประเด็นปัญหาที่นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าใส่ใจมากที่สุด คือ เรื่องความสะอาดของร้านอาหารบริเวณชายหาดเป็นอันดับแรก ในขณะที่เดียวกัน ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ ประเด็นปัญหาดังกล่าวผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5 ท่านจาก 7 ท่านที่เห็นด้วยในประเด็นนั้น

หากพิจารณาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติด้านความจงรักภักดี การบอกต่อและการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากเนื่องจาก ดังที่ได้กล่าวไปว่าในมุมมองของนักท่องเที่ยวประเทศไทยค่อนข้างมีระดับความปลอดภัยอยู่ในระดับที่ดี นักท่องเที่ยวต่างชาติค่อนข้างเชื่อมั่นและพึงพอใจ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Han Min Htun, SawittreePadungyoscharoenandSivlean San,2015) สะท้อนให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มีระดับการแนะนำ บอกต่อและการกลับมาเที่ยวซ้ำในประเทศไทยที่มากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากหากในความรู้สึกของนักท่องเที่ยวต่างชาติประเทศไทยมีความปลอดภัยแล้ว นักท่องเที่ยวก็พร้อมที่จะแนะนำหรือพาเพื่อนๆและครอบครัวมาเที่ยวประเทศไทยอีก จากผลการศึกษาระยะที่ 2 ที่นักท่องเที่ยวค่อนข้างมีความกังวลและใส่ใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในระดับปานกลาง เนื่องจากค่อนข้างมั่นใจว่าแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยมีความปลอดภัย ดังนั้นจึงส่งผลต่อ การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติจะบอกเล่าสิ่งที่ดีเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทย, นักท่องเที่ยวต่างชาติจะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวชายหาดในประเทศไทยให้กับบุคคลที่ต้องการแนะนำ และจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งเมื่อมีโอกาส อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ (1) กรมเจ้าท่า (2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) ตำรวจท่องเที่ยว (4) หน่วยงานเอกชนและผู้ประกอบการบริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายหาด เพื่อบริหารจัดการ วางแผนกลยุทธ์และการบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการได้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติและเพื่อเสริมสร้างมาตรฐานที่ดีด้านความปลอดภัยและขีดความสามารถ ในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยกับแหล่งท่องเที่ยวในต่างชาติ โดย คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มได้แก่ หน่วยงานรัฐบาล หน่วยงานเอกชนและผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ

1. ควรมีระบบและแบบแผนการบริหารจัดการที่ดีในเรื่องของความปลอดภัย
2. ควรมีความเคร่งครัดในเรื่องของข้อกำหนดและกฎหมายมากยิ่งขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว
3. ควรเพิ่มช่องทางให้นักท่องเที่ยวสามารถร้องเรียนหรือเสนอแนะข้อคิดเห็นให้สะดวกและหลากหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานเอกชนและผู้ประกอบการ

1. ควรนึกถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก
2. ตรวจสอบความพร้อมในการใช้งานของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น เจ็ทสกี บานาน่าโบ๊ท ให้อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อลดอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว
3. ให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

ข้อเสนอแนะต่อประชาชนในพื้นที่

1. ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐบาลในเรื่องต่างๆ
2. คอยสอดส่องดูแลและให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะต่อนักท่องเที่ยว

1. ควรปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด
2. ควรวางแผนและศึกษาข้อมูลก่อนการเดินทางเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
3. ควรระมัดระวังทรัพย์สินของตนเองอยู่เสมอ

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2557).คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวประเภท

ชายหาด.กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2559).สถิตินักท่องเที่ยว[ออนไลน์], 15 พฤษภาคม 2560.

<http://newdot2.samartmultimedia.com/home/listcontent/11/221/276>

กรุงเทพธุรกิจ. (2560). ร่ำไห้กอดศพ ชาวจีนจมน้ำดับที่หาดจอมเทียน[ออนไลน์], 8 พฤษภาคม 2560.

<http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/749391>

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). สถานที่ท่องเที่ยว[ออนไลน์], 20 พฤษภาคม 2560.

<https://thai.tourismthailand.org>

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). *หาดไร่เลย์ (กระบี่)*[ออนไลน์], 10 พฤษภาคม 2560.

<http://phuketairportthai.com/th/popular-destinations/1924/railay-beach-krabi>

ข่าวสดออนไลน์. (2557). *หนุ่มที่นอนอาจารย์สาวเวเนซุเอลา คาหาดหัวหิน หวังขึ้นใจ-เหยื่อผู้สุดท้าย*[ออนไลน์], 8 พฤษภาคม 2560. <http://news.sanook.com/1703021/>

ธงชัย พงษ์วิชัย และคณะ. 2559.*คู่มือการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยการท่องเที่ยวทางทะเลของเมืองพัทยา*(รายงานผลการวิจัย) : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

ธงชัย พงษ์วิชัย และคณะ. 2559.*โครงการการบริหารจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทางทะเลของเมืองพัทยา*(รายงานผลการวิจัย) : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

บริษัท ยูเรก้า คอนซัลติ้ง จำกัด. ม.ป.ป. *โครงการศึกษาภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ* (รายงาน).

บ้านพักจ๊อตันตีง. (2553). *ชายหาดหัวหิน*[ออนไลน์],18 พฤษภาคม 2560.<http://www.ghousehuahin.com/index.php?lay=show&ac=article&id=538637275&Ntype=3>

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา.(2555).*พฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior)*.นนทบุรี : หจก. เฟรนด์ข้าหลวง พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิง..

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ โพธิ์พฤชานันท์.(2556).*ระเบียบวิธีวิจัยหลักการและแนวคิดเทคนิคการเขียนรายงานการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท แอคทีฟพรินท์ จำกัด .

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน แสงพิบูล.(2556).*ระเบียบวิธีวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม*.กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรมเจ้าท่า.(2559). รายงานสรุปผลการศึกษาวิจัยการจัดการสำหรับการเดินทางทางทะเลการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยการท่องเที่ยวทางทะเลของเมืองพัทยา .*วารสารกรมเจ้าท่า*, (15).

พีรดา ปราศรีวงศ์. (2559). *จัดระเบียบความปลอดภัยท่องเที่ยว บั้นไทยสวรรค์ชาวต่างชาติ*[ออนไลน์],20พฤษภาคม 2560. <http://www.posttoday.com/biz/aec/scoop/415554>

ภูษิต ศรีดุลยกุลย์และคณะ.(2557).*เที่ยวไทย'57*.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัท ทิงค์เน็ต จำกัด.

เมธี ปิยะคุณ. (ม.ป.ป.).*ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในสำคัญไฉน*[ออนไลน์], 21พฤษภาคม 2560.

<http://lib.dtc.ac.th/article/tourism/0033.pdf>

วรัญญา ภัทรสุข. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุ่งรัตน์ หัตถกรรมและคณะ. 2550. *การจัดการความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวในกลุ่มอีสานใต้* (รายงานผลการวิจัย) :สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) .

วุฒิพันธ์ สันติมิตร. 2557.*การจัดการความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะช้าง จังหวัดตราด*(งานนิพนธ์): มหาวิทยาลัยบูรพา .

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.ม.ป.ป.*โครงการค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ*(รายงานฉบับสมบูรณ์).

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2557). *เดินทางปลอดภัยปัจจัยสำคัญในการเดินทางท่องเที่ยว*.จดหมาย ข่าวสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (TCT News.),1(6), 1-5.

สุวัฒน์ อัสวไชยชาญ.(2555).แผนที่ 77 จังหวัด เที่ยวทั่วไทย.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สารคดี.

Han Min Htun, SawittreePadungyoscharoen and Sivlean San. (2015). Influences of motivation toward revisit intention, destination loyalty and positiveword-of-mouth. *Apheit Journal*, 4(2), 115-130.

PimmadaWichasin and NuntiyaDoungphummes. (2012). A Comparative Study of International Tourists' Safety Needs and Thai Tourist Polices' Perception towards International Tourists' Safety Needs. *International Journal of Social, Behavioral, Educational, Economic, Business and Industrial Engineering*, 6(7), 1938-1944.

PisitTuntipisitkul.(2559). ปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ทำกิจกรรมบริเวณพื้นที่ชายหาดบนเกาะภูเก็ต.วารสาร การบริการและการท่องเที่ยวไทย ,11(1), 27-37.

Stephen J. Page, Tim Bentley and Linda Walker.(2005). TOURIST SAFETY IN NEW ZEALAND AND SCOTLAND. *Annals of Tourism Research*, 32(1), 150-166.